

РЕШЕНИЕ

№ 1160

Пловдив, 30.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Пловдив - XIV Състав, в съдебно заседание на тридесети октомври две хиляди двадесет и пета година в състав:

СЪДИЯ: ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА

При секретар ДАРЕНА ЙОРДАНОВА като разгледа докладваното от съдия ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА административно дело № 20257180700218 / 2025 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 94, ал. 1, във връзка с чл. 92 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК).

Образувано е по жалба на К. В. В., [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв.Г. Б., против решение № РС-461-24-138 от 25.11.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията - София по производство КИ-233/ 17.06.2024г., с което по отношение на К. В., в качеството му на общински съветник, за участие в гласуването по протокол № 1/23.02.2023 г. е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, като е наложена глоба в размер на 5000 лева, отнета е в полза на държавата сума в размер на 204,89 лева. Установен е и конфликт на интереси по отношение на К. В., в качеството му на общински съветник, за участие в гласуването по протокол № 1/15.02.2024 г., като е наложена глоба в размер на 5000 лева и е отнета в полза на държавата сумата от 44,56 лева.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и при неправилно установена фактическа обстановка. Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е приела наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл.52-59 от Закона за противодействие на корупцията, без да установи конкретен, пряк и личен частен интерес, както и без да докаже причинно-следствена връзка между участието му в гласуването на решения на Общинския съвет и реализиране на конкретна имуществена облага. Сочи, че процесните решения на Общинския съвет са с общ устройствен и инфраструктурен характер, насочени към развитие на общинската територия, и не пораждат автоматично индивидуална полза за жалбоподателя. Навеждат се доводи, че КПК е основала изводите си на предположения за бъдеща възможна полза, без да установи реално настъпила облага. Оспорва се и извода, че самото участие в гласуване от страна на член на колективен орган е достатъчно за ангажиране на отговорност за конфликт на интереси, като поддържа, че не е доказано индивидуално решаващо влияние върху крайния резултат от гласуването. Поддържа се още, че оспореното решение е немотивирано и вътрешно противоречиво, включително по отношение на отнемането на суми като неправомерна облага, при липса на установено конкретно имуществено предимство. Иска се отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно и присъждане на направените по делото разноски. В съдебно заседание и в представена по делото писмена защита поддържа жалбата и излага допълнителни съображения.

Ответникът - Комисията за противодействие на корупцията, чрез процесуалния си представител гл. юрк.Н., в съдебно заседание и в писмени бележки оспорва жалбата и поддържа, че атакуваното решение е законосъобразно, постановено при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд-Пловдив, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано пред Комисията за противодействие на корупцията (КПК) по реда на чл. 42, ал. 1, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК) по повод постъпил сигнал за наличие на конфликт на интереси по отношение на К. В., в качеството му на общински съветник в Общински съвет - [населено място] за мандат 2019-2023 г.

С Решение за образуване на производство № КС-4-131/06.02.2024 г. КПК е разпоредила извършване на проверка, насочена към установяване дали при участието си в дейността на Общинския съвет В. е упражнил правомощията си в частен интерес във връзка с инвестиционно намерение за изграждане на водоснабдителна инфраструктура в местност „Паметника“, землище на [населено място]. От събраните по преписката доказателства се установява, че инвестиционното намерение предвижда изграждане на водопроводно отклонение с цел осигуряване на водоснабдяване на конкретно определени поземлени имоти, разположени в посочената местност. Предвиденото трасе на водопровода преминава през поземлени имоти с идентификатори 55909.325.144, 55909.702.139, 55909.702.146 и 55909.702.950, като част от тях са публична общинска собственост, а други са частна собственост на физически лица, включително на К. В. и лица, за които КПК приема, че са свързани с него.

В хода на административното производство са събрани писмени доказателства, включително документи за собственост върху част от засегнатите поземлени имоти, протоколи от заседанията на Общински съвет - [населено място], съдържащи данни за присъствието и гласуването на К. В., както и решенията на Общинския съвет, свързани с одобряване на подробен устройствен план и трасета за водоснабдителна инфраструктура, въз основа на които Комисията за противодействие на корупцията е формирала фактическите си изводи относно наличие на конфликт на интереси. Установява се, че е налице инвестиционно намерение за изграждане на водопроводно отклонение с цел водоснабдяване на конкретно определени поземлени имоти, разположени в местност „Паметника“. Предвиденото трасе на водопровода е проектирано да се свърже със съществуваща водоснабдителна мрежа и да премине през поземлени имоти с идентификатори 55909.325.144, 55909.702.139, 55909.702.146 и 55909.702.950 по кадастралната карта на [населено място], част от които са публична общинска собственост.

От приложените по преписката документи за собственост и кадастрални данни се установява, че част от посочените имоти са публична общинска собственост, други имоти са частна собственост, като сред тях са имоти, собственост или съсобственост на К. В., или са собственост на лица, които КПК квалифицира като свързани с В..

От извършена справка в Регистър НБД „Население“ е установено, че К. В. В. е брат на И. В. М.. И. М. е съпруга на С. Г. М., който съответно се явява зет на К. В.. От извършената справка в ТРПЮЛНЦ се установява, че К. В. е съдружник и управител на „А и К Перушица“ ООД, както и член на Управителния съвет на Сдружение с нестопанска цел „Върховърх“.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 72, том II, рег.№ 1498, нот. Дело № 221 от 2015 г. (вписан в Служба по вписванията с вх. рег.№ 7821 от 24.03.2015 г., Акт 18, Том 21, дело № 3785/2015 г.) от 24.03.2015 г. Г. И. Т. и Л. И. Т. и Л. И. Т. продават на С. Г. М. и В. Й. М. новообразуван имот № 702.38, по плана на новообразуваните имоти в

местност „Паметника“, находящ се в землището на [населено място], с [ЕКАТТЕ], одобрен със заповед № ЗД- 00-393/19.11.2008 г. на областния управител на Област Пловдив, с площ от 10 722 кв.м. С Договор за дарение № 7/12.05.2021 г., сключен между С. Г. М. и В. Й. М. - Дарители и Община Перушица, представлявана от М. В.-В. - кмет на Община Перушица - надарен, дарителят дарява безвъзмездно на надарения поземлен имот с идентификатор 55909.702.146, находящ се в [населено място], с площ от 1075 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска земя с начин на трайно ползване: за второстепенна улица, с пазарна стойност 31 143 лв., като волята на дарителя е дарението да бъде използвано според нуждите на надарения.

Имотите - частна собственост, за които е предвидено водоснабдяване, са разположени в зона, в която към момента на започване на административното производство липсва изградена водоснабдителна инфраструктура, осигуряваща нормално използване на имотите по предназначение. От доказателствата по преписката се установява, че осигуряването на водоснабдяване чрез изграждане на процесния водопровод представлява техническа предпоставка за последващо застрояване и използване на частните имоти съобразно предвижданията на устройствените планове. По делото не са ангажирани доказателства, че към момента на приемане на решенията на Общинския съвет имотите, собственост на В., са били реално застроени, нито че са били използвани за дейност, изискваща водоснабдяване. Не са представени и доказателства за наличието на алтернативно водоснабдяване, нито за неговото отсъствие.

Със заявление с вх. № ТСУ-70/09.02.2023 г. до кмета на Община Перушица, подадено от С. Г. М. и В. Й. М., е поискано да бъде разрешено изготвянето на Подробен устройствен план - Парцеларен план за трасе за уличен водопровод от съществуващ водопровод в ПИ 55909.325.145 до ПИ 55909.702.139 в местност „Паметника“ в землището на [населено място]. Към заявлението са приложени скици на поземлените имоти, нотариален акт за собственост, скица- предложение и задание за проектиране.

С предложение е вх. № 896/17.02.2023 г. от М. В.-В., в качеството ѝ на кмет на О. П. до председателя на Общински съвет Перушица на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА във вр. с чл. 124а, ал. 1 и ал. 5 и чл. 124б, ал. 1 от ЗУТ е предложено Общински съвет Перушица да приеме решение за:

-Одобряване планово-техническо задание за изготвяне на Подробен устройствен план - Парцеларен план за трасе за уличен водопровод от съществуващ водопровод в ПИ 55909.325.145 до ПИ 55909.702.139 в местност „Паметника“ по КККР на гр. П., преминаващо през ПИ 55909.325.144, 55909.702.9501 и 55909.702.146 с [ЕКАТТЕ], О. П.;

-Да разреши да се изработи проект за планово-техническо задание за изготвяне на Подробен устройствен план - Парцеларен план за трасе за уличен водопровод от съществуващ водопровод в ПИ 55909.325.145 до ПИ 55909.702.139 в местност „Паметника“ по КККР на [населено място];

-Да се даде предварително съгласие за провеждане на трасета на техническата инфраструктура, които преминават през имоти публична общинска собственост с начин на трайно ползване - полски, ведомствен, горски, местен път и отводнителни, напоителни канали и съгласно чл. 21, ал. 2 от 303З при спазване изискванията на чл. 29 от 303З и чл. 30 , ал. 3 от ППЗОЗЗ;

-Да се даде предварително съгласие по реда на чл. 30, ал. 3 от ППЗОЗЗ за определяне на трасета върху земи от общински поземлен фонд, а именно през ПИ 55909.325.144, 55909.325.145, 55909.702.146 и 55909.702.9501.

Във връзка с инвестиционното намерение Общински съвет - [населено място] е приел последователно Решение № 3/20.12.2021 г., с което е одобрен подробен устройствен план - парцеларен план, Решение № 9/23.02.2023 г. и Решение № 14/23.02.2023 г., с които са одобрени трасета за водопровод и е дадено съгласие за реализиране на инфраструктурата.

С Решение № 19 по Протокол № 1/15.02.2024 г. Общински съвет Перушица, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, във вр. с чл. 124а, ал. 1 и чл. 125, чл. 128, ал. 1 и ал. 5, чл. 129, ал. 1 от ЗУТ е одобрен Подробен устройствен план - парцеларен план за трасе за уличен водопровод от съществуващ водопровод в ПИ 55909.325.145 до ПИ 55909.702.139 в местност „Паметника“ по КККР на [населено място], преминаващо през ПИ 55909.325.144, 55909.702.9501 и 55909.702.146 и е възложено на кмета на Община Перушица да извърши необходимите действия за контрола по изпълнение на решението.

Видно от Протокол № 1/15.02.2024 г. на Общински съвет Перушица, Решение № 19 по Протокол № 1/15.02.2024 г. е прието с 12 (дванадесет) гласа „ЗА“ от общо присъстващите дванадесет общински съветници, включително К. В..

Посочените по-горе решения са приети при спазване на предвидената процедура и са отразени в протоколите от заседанията. Установено е, че К. В. е присъствал на заседанията, на които са разглеждани и гласувани посочените решения, и е участвал в гласуването им. В протоколите не са отразени негови изказвания, предложения или инициативи във връзка с конкретното инвестиционно намерение. По делото липсват данни В. да е декларирал наличие на частен интерес, нито да е направил самоотвод от участие в обсъждането и гласуването.

КПК е приела за установено, че процесните решения на Общинския съвет-[населено място] засягат конкретни поземлени имоти, индивидуализирани по кадастрални идентификатори, като част от тях са публична общинска собственост, а други са частна собственост на В. и на лица, определени като свързани с него. Комисията е изложила, че чрез реализирането на водопроводната инфраструктура се осигурява водоснабдяване на тези частни имоти, което от своя страна представлява предпоставка за тяхното застрояване и ефективно използване. В този смисъл КПК е приела, че е налице частен интерес, изразяващ се в подобряване на условията за ползване и повишаване на икономическата стойност на имотите.

В хода на производството К. В. е бил уведомен за започналата проверка и му е предоставена възможност да даде писмени обяснения, които са приобщени към преписката. В тях същият е оспорил наличието на конфликт на интереси, като е заявил, че решенията имат общ характер и са насочени към развитие на общинската инфраструктура. КПК е разгледала възраженията на В., като е приела, че изложените обстоятелства не изключват наличието на конфликт на интереси, когато от същите следва конкретна полза за определени частни лица. Комисията е отхвърлила довода, че липсва реализирана облага, като е подчертала, че законът не изисква настъпването на реален имуществен резултат, а само наличие на частен интерес, който може да повлияе на безпристрастното упражняване на правомощията.

След анализ на събраните доказателства КПК е приела, че са налице предпоставките за конфликт на интереси и е постановила Решение № РС-461-24-138/25.11.2024 г., с което е ангажирала отговорността на В.. Въз основа на изложените съображения КПК е приела, че К. В. е нарушил забраните по чл. 58 и чл. 59 от ЗПК, поради което е наложила административни наказания „глоба“ за установените нарушения. Разпоредено е и отнемане в полза на държавата на суми, които са приети за неправомерно получена облага, мотивирано с обстоятелството, че чрез участието си в гласуването В. е създал условия за реализиране на частен интерес.

В хода на съдебното производство, в качеството им на свидетели са разпитани А. С. В. и Р. Б. М..

Свидетелят В. сочи, че е общински съветник в Общински съвет - [населено място] от октомври 2023 г. и член на комисиите по ТСУ. В рамките на дейността си е участвал в разглеждане и гласуване на предложения, свързани с одобряване на ПУП и изграждане на водопровод и канализация, когато трасетата преминават през общински имоти. Предложенията са разглеждани въз основа на кадастралната карта, без посочване на конкретни собственици, тъй като се касае за общинска собственост.

Твърди, че в практиката на комисиите не са разглеждани случаи, при които общински водопровод или канализация да преминават през частни имоти. Комисиите по ТСУ са изразявали положителни становища по предложенията, когато същите са били в обществен интерес, тъй като [населено място] е на воден режим от повече от три години, като извършеното проучване на съществуващи сондажи е показало наличен воден дебит, достатъчен за задоволяване на потребностите на населението от питейна вода. Няколко месеца, след приемане на конкретното решение, е постъпил сигнал, за който към момента на гласуването не е съществувала информация. Свидетелят твърди, че не разполага с данни, които да обуславят наличие на конфликт на интереси.

Свидетелят Р. М. заявява, че заема длъжността общински съветник в Общински съвет - [населено място] към настоящия момент, както и през мандат 2019-2023 г. Преди това, в периода от 03.11.2011 г. до 03.11.2019 г., е бил кмет на Община Перушица. В това си качество е запознат с организацията и начина на работа на Общинския съвет. Сочи, че предложенията за разрешаване изработването и одобряването на подробни устройствени планове се внасят по принцип от кмета на общината и се разглеждат първоначално в комисията по ТСУ, на която свидетелят е бил член. В рамките на комисията предложенията се разглеждат подробно, при необходимост се изслушват специалисти, след което се приема становище. Становището се докладва на сесия и по правило Общинският съвет се съобразява с него, особено при положително становище. Свидетелят твърди, че конкретните решения, по повод на които се твърди наличие на конфликт на интереси, са били свързани с изграждане и подобряване на ВиК инфраструктурата на [населено място]. Същите са били разглеждани като приоритетни, поради значението им за цели жилищни райони, включително такива с трайни проблеми във водоснабдяването. Решенията са били обсъждани в комисията по ТСУ с участието на специалисти и впоследствие приети единодушно от Общинския съвет, без в хода на заседанията да са правени обсъждания относно собствеността на засегнатите имоти или наличие на частен интерес. Според М., жалбоподателят е бил уведомен за конфликт на интереси, едва след приемането на решенията, като към момента на гласуването не е била налична информация, която да сочи на такъв конфликт. В процеса на вземане на решенията не са правени възражения или допълнителни коментари в тази насока. По отношение на реда за внасяне и разглеждане на материалите сочи, че по правило същите се предоставят предварително, включително по електронен път, но при значими и неотложни предложения съществува утвърдена практика за гъвкавост, включително разглеждане в кратки срокове или на извънредни заседания. Материалите по преписките са публични и общодостъпни чрез интернет страницата на общината. Свидетелят сочи и че практика на Общинския съвет е приоритизиране и единодушно приемане на решения, свързани с инфраструктурни проекти, в частност ВиК мрежата, като същите са разглеждани като действия в обществен интерес и в полза на жителите на общината.

По делото са приети следните писмени доказателства. От Общински съвет [населено място] са представен заверени копия: Решение № 3, прот. № 2/28.11.2019г. на ОБС-Перушица; Решение № 45, прот. № 7/25.06.2020г. на ОБС-Перушица; Решение № 79, прот. № 9/30.09.2021г. на ОБС-Перушица; Решение № 78, прот. № 9/30.09.2021г. на ОБС-Перушица; Решение № 81, прот. 7/06.10.2022г. на ОБС-Перушица; Протокол № 7/06.10.2022г. от седмо извънредно заседание на ОБС-Перушица; Протокол № 7/04.10.2022г. от заседанията на постоянните комисии при ОБС-Перушица; Предложение № 502/19.08.2021г. от Е. Т.; Предложение № 775/30.09.2022г. от Е. Т..

От О. П. са представени: копие от Акт за публична общинска собственост и скица за ПИ с ИД 5590.325.145. Посочва се като изпратено копие от Договор за дарение на ПИ с ИД 55909.702.146, но е приложена само последната страница от същия. Относно ПИ с ИД 55909.325.144 и ПИ с ИД 55909.702.95.01. се посочва, че след извършена проверка в община Перушица не са установени документи за собственост. В община Перушица има текущи процедури по обществени поръчки по проектиране и подмяна на водопроводната мрежа в [населено място], които са видими от системата за електронни обществени поръчки /ЕОП/, в която информацията относно тях обществено достъпна.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира следното от правна страна:

Жалбата, подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, чийто адресат е жалбоподателят, чиито права и законни интереси са засегнати неблагоприятно с оспорваното решение, е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт съдът приема, че същият е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му по чл. 92, ал. 1, вр. чл. 89, ал. 1 ЗПК. Оспореното Решение № РС-461-24-138/25.11.2024 г. е издадено от компетентен административен орган - Комисията за противодействие на корупцията, в рамките на предоставените ѝ със закон правомощия. В тази връзка неоснователни са доводите, изложени от представителя на жалбоподателя в противен смисъл. Съгласно § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗПК до избирането на състав на Комисията за противодействие на корупцията, заварените при влизането в сила на закона членове на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълняват функциите на членове на съответните комисии (КПК и КОНПИ), като след избора на нови членове продължават мандата си като членове на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество. По ясен и недвусмислен начин разпоредбата сочи, че до избирането на състав на КПК членовете на КПКОНПИ осъществяват правомощията на КПК, което е гаранция за непрекъснатост на държавната дейност по превенция и противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси. Следователно, оспореното решение е издадено от надлежен орган в изпълнение на възложените му публични функции.

Решението е постановено в изискуемата писмена форма и има съдържанието, посочено в чл. 92, ал. 2 ЗПК.

Производството е образувано и проведено при спазване на процесуалните правила, като на жалбоподателя е осигурена възможност да участва в него, да представи обяснения и възражения, които са били разгледани от органа.

Обжалваното решение е постановено в предвидената от закона писмена форма (чл. 92, ал. 1 от ЗПК), както и съдържа всички реквизити, изброени в чл. 92, ал. 2 от ЗПК, включително е мотивирано с фактическите и правни основания за постановяването му, тъй като актът съдържа както фактите и обстоятелствата, обосновали установеното от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл. 70 от ЗПК, така и правните основания за упражнените административни правомощия.

Решението е постановено в производство без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяна на акта в условието на чл. 146, т. 3 от АПК. Производството е образувано при спазване на предвидения в чл. 91 от ЗПКОНПИ срок - до 6 месеца от откриването и не по-късно от три години от извършване на нарушението. Съответно на изискванията на разпоредбите на чл. 90, ал. 1 и ал. 3 от ЗПК, в хода на производството Комисията е изисквала и получила необходимата информация и документи от съответните органи, както и е извършила справки в различни регистри, като при събирането на доказателствата не се установява да е нарушен общият ред на АПК, приложим на основание чл. 90, ал. 5 от ЗПК. Съобразени са и законовите изисквания за изслушване на лицата, срещу които е образуваното производство (чл. 90, ал. 5, предл. последно от ЗПК).

При преценка за съответствието на оспореното решение с материалноправните разпоредби, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбите на чл. 52-59 от Закона за противодействие на корупцията, конфликт на интереси е налице, когато лице, заемащо публична длъжност, упражнява

правомощията си при наличие на частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на тези правомощия. Законодателят е възприел превантивен подход, при който не се изисква реално настъпване на имуществена облага, а е достатъчно създаването на условия за такава, когато те са конкретни и обвързани с упражняваните правомощия.

Това разбиране е последователно застъпено в практиката на административните съдилища и Върховния административен съд, според която конфликтът на интереси не се свежда до доказване на действително реализиран икономически резултат, а до установяване на обективна възможност частният интерес да повлияе върху поведението на лицето, заемащо публична длъжност. В този смисъл съдебната практика приема, че самото участие в обсъждане и гласуване на решения, от които следва конкретна полза за лицето или за свързани с него лица, е достатъчно за ангажиране на отговорността, когато не са предприети действия за предотвратяване на конфликта.

Комисията за противодействие на корупцията е формирала извод за наличие на нарушение, попадащо в хипотезата на чл. 74 от ЗПК - лице, заемащо публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес.

Според чл. 70 от ЗПК, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Дефиницията на чл. 71 от ЗПК гласи, че частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение.

В чл. 72 от ЗПК като „облага“ се определя всеки доход в пари или имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Съгласно чл. 81, ал. 1 от ЗПК, когато лице, заемащо публична длъжност има частен интерес, то е длъжно да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването. Съгласно чл. 82, ал. 1 от ЗПК, самоотводите се правят незабавно след възникване на частен интерес.

Така, по смисъла на цитираните законови разпоредби, за да е установен конфликт на интереси по смисъла на чл. 70, във връзка с чл. 74, от ЗПК, основание за приложимост на санкционните последици по чл. 98 - чл. 99 от ЗПК, и за ангажиране на административнонаказателна отговорност по реда на чл. 113, ал. 1 от ЗПК, следва да са налице три кумулативни предпоставки: 1. лице, заемащо публична длъжност в някоя от хипотезите на чл. 6 от ЗПК; 2. частен интерес на това лице по смисъла на чл. 71, във връзка с чл. 72 от ЗПК, във връзка с чл. 70 от ЗПК, т.е. водещ до облага от материален или нематериален характер за него или за свързано с него лице, който частен интерес е възможно да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или на задълженията по служба на лицето, заемащо публична длъжност; 3. упражнено властническо правомощие, повлияно от частния интерес.

По делото е безспорно, което се установи и от доказателствата, че К. В. е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32, предл. шесто от ЗПК - общински съветник в Общински съвет - [населено място] за мандат 2019-2023 г.

Установи се, че К. В. В. е брат на И. В. М., т.е. двамата са свързани лица по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“, предл. трето от ДР на ЗПК - с родствена връзка по права линия (чл. 74 от Семейния кодекс СК). И. М. е съпруга на С. Г. М., който съответно се явява зет на К. В., т.е. двамата са свързани лица по смисъла на § 1, т. 9, б. „а“, предл. пето от ДР на ЗПК

- с родствена връзка по сватовство от първа степен (чл. 76, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 75, ал. 1 от СК).

По делото е безспорно, което се установява и от доказателствата, че с Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 72, том II, рег. № 1498, нот. Дело № 221 от 2015 г. (вписан в Служба по вписванията с вх. рег. № 7821 от 24.03.2015 г., Акт 18, Том 21, дело № 3785/2015 г.) от 24.03.2015 г. Г. И. Т. и Л. И. Т. продават на С. Г. М. и В. Й. М. новообразуван имот № 702.38, по плана на новообразуваните имоти в местност „Паметника“, находящ се в землището на [населено място], с [ЕКАТТЕ], одобрен със заповед № ЗД- 00-393/19.11.2008 г. на областния управител на Област Пловдив, с площ от 10 722 кв.м. С Договор за дарение № 7/12.05.2021 г., сключен между С. Г. М. и В. Й. М. - Дарители и Община Перушица, представлявана от М. В.-В. - кмет на Община Перушица - Надарен, дарителят дарява безвъзмездно на надарения поземлен имот с идентификатор 55909.702.146, находящ се в [населено място], с площ от 1075 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска земя с начин на трайно ползване: за второстепенна улица, с пазарна стойност 31 143 лв., като волята на дарителя е дарението да бъде използвано според нуждите на надарения. С. З. с вх. № ТСУ-70/09.02.2023 г. до кмета на Община Перушица, подадено от С. Г. М. и В. Й. М., е поискано да бъде разрешено изготвянето на Подробен устройствен план - Парцеларен план за трасе за уличен водопровод от съществуващ водопровод в ПИ 55909.325.145 до ПИ 55909.702.139 в местност „Паметника“ в землището на [населено място]. Към заявлението са приложени скици на поземлените имоти, нотариален акт за собственост, скица- предложение и задание за проектиране.

С оглед изложеното, налице са първата и втората предпоставки, за да е налице конфликт на интереси: лица, заемащи публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПК, и наличие на частен интерес по смисъла на чл. 71 от ЗПК - такъв, който води или би могъл да доведе до материална или нематериална облага по смисъла на чл. 72 от ЗПК, за свързаните с лицата, заемащи публична длъжност лица, който интерес може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лицата, заемащи публична длъжност - в случая при изпълнение на правомощията на К. В. в качеството му на общински съветник, които, съгласно чл. 33 ал. 1, т. 3 от Закона за местно самоуправление и местна администрация (ЗМСМА), имат право в това си качество да участват в обсъждането и решаването на всички въпроси от компетентността на съвета.

Наличието на първите две предпоставки, съставляващи конфликт на интереси по смисъла на чл. 70 от ЗПК само по себе си не обуславя извод, че е налице основание за реализиране на санкционните последици по чл. 98 и чл. 99 от ЗПК, съответно за ангажиране на административнонаказателната отговорно по реда на чл. 113, ал. 1 от ЗПК. Наличието им предпоставя приложението на забраните, установени в ЗПК, една от които е регламентираната в чл. 74 от ЗПК забрана за лицето, заемащо публична длъжност при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес. Т.е. за съставомерността на деянието от значение е не само установеното наличие на частен интерес по смисъла на легалната дефиниция на чл. 71, във връзка с чл. 72 от ЗПК, но и установеното упражняване на властническо правомощие от страна на лицето, заемащо публична длъжност за осъществяване състава на конфликта на интереси е без значение дали лицето, заемащо публична длъжност, действа в условията на оперативна самостоятелност или при условията на обвързана компетентност, като достатъчно и необходимо условие е извършването на действията в частна полза да е във връзка с правомощията на овластеното лице в каквато насока е и константната практика на ВАС. Едва несъобразяването на този нормативно установен императив влече след себе си последиците по чл. 98, чл. 99 и чл. 113, ал. 1 от ЗПК.

Безспорно е по делото, което също се основава в приобщените доказателства, че във връзка със Заявление с вх. № ТСУ-70/09.02.2023 г. до кмета на О. П., с Решение № 19 по Протокол № 1/15.02.2024 г. Общински съвет Перушица, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, във вр. с чл. 124а, ал. 1 и чл. 125, чл. 128, ал. 1 и ал. 5, чл. 129, ал. 1 от ЗУТ е одобрен Подробен устройствен план - парцеларен план за трасе за уличен водопровод от съществуващ водопровод в ПИ 55909.325.145 до ПИ 55909.702.139 в местност „Паметника“

по КKKP на [населено място], преминаващо през ПИ 55909.325.144, 55909.702.9501 и 55909.702.146 и е възложено на кмета на Община Перушица да извърши необходимите действия за контрола по изпълнение на решението. Видно от Протокол № 1/15.02.2024 г. на Общински съвет Перушица, Решение № 19 по Протокол № 1/15.02.2024 г. е прието с 12 (дванадесет) гласа „ЗА“ от общо присъстващите дванадесет общински съветници, включително К. В..

Предвид изложеното и във връзка с приетото за безспорно установено по делото наличие на частен интерес по смисъла на чл. 71 от ЗПК - такъв, който води или би могъл да доведе до материална или нематериална облага по смисъла на чл. 72 от ЗПК за свързаните с жалбоподателите лица, по делото се доказва наличието и на третата предпоставка за реализиране на санкционните последици, регламентирани в Глава осма от ЗПК.

В разглеждания случай, по делото е безспорно установено, че жалбоподателят е заемал публична длъжност и е участвал в гласуването на решения на Общинския съвет, с които са създадени планови и технически предпоставки за изграждане на водоснабдителна инфраструктура. Същевременно е установено, че част от имотите, за които тази инфраструктура е предназначена, са негова собственост или съсобственост. При това положение частният интерес не е абстрактен или неопределен, а е конкретно свързан с индивидуализирани имоти, чиято функционалност и стойност са пряко обусловени от наличието на водоснабдяване.

В трайната си практика съдилищата приемат, че колективният характер на органа не изключва наличието на конфликт на интереси, тъй като законът санкционира личното поведение на лицето, заемащо публична длъжност, а не крайния резултат от гласуването. В този смисъл не е необходимо да се установява решаващо влияние върху вземането на решението, а е достатъчно участие в процедурата по формиране на волята на органа при наличие на частен интерес.

Съдът споделя и разбирането, застъпено в съдебната практика, че решенията с устройствен и инфраструктурен характер, макар и формално да са насочени към развитие на територията, могат да поразят конфликт на интереси, когато от тях следва конкретна и индивидуализируема полза за определени частни лица. В случая приетите решения не представляват абстрактно планиране за неопределен кръг субекти, а са пряко свързани с конкретно инвестиционно намерение и конкретно определени поземлени имоти.

При тези данни съдът намира, че административният орган правилно е приложил материалния закон, като е приел наличие на конфликт на интереси и е ангажирал отговорността на жалбоподателя, тъй като са налице всички елементи от фактическия състав по чл. 52-59 ЗПК, разгледани както в тяхната законова уредба, така и в светлината на установената съдебна практика.

За да е налице частен интерес е необходимо заемащото публична длъжност лице или свързаното с него лице да получи облага по смисъла на чл. 72 от ЗПК вследствие на укоримо използване на заеманата служебна позиция, като според трайната съдебна практика, включително практиката на Върховния административен съд при тълкуване на ЗПКОНПИ (отм.). Това разбиране намира опора и в разпоредбите на чл. 70, чл. 71, чл. 72, съответно в чл. 74 на действащия ЗПК, в които законодателят, подобно на възприетия нормативен подход в отменения ЗПКОНПИ (чл. 52, чл. 53, чл. 54 и чл. 56), не изисква доказване дали в действителност и как, упражнените правомощия са повлияни от установения частен интерес. Конфликт на интереси е налице, ако частният интерес е във връзка с упражняването на правомощията на лицето, заемащо публична длъжност. В случая частният интерес на свързаните с жалбоподателя лица е във връзка с властническите правомощия на жалбоподателя по силата на заеманата от тях публична длъжност. Включително във връзка с правомощието му да участва чрез гласуване в решаването на всички въпроси от компетентността на общинския съвет (чл. 33, ал. 1, т. 3 от ЗМСМА). Не е необходимо в процесното производство да е доказано резултатно деяние с реални негативни последици. Конфликтът на интереси се обективира не в резултата - придобита

облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията на заемащото публична длъжност лице. Конфликт на интереси е налице тогава, когато лицето, заемащо публична длъжност, въпреки упражнено правомощията си в съответствие с материалноправните предпоставки за тяхното прилагане, е сторило това свързано с негов или на свързано с него лице интерес.

Според забраната, установена в чл. 74 от ЗПК К. В. не е имал право да гласува за приемането на процесните решения, и това независимо от липсата на данни за конкретен резултат, представляващ облага за свързаните с тях лица. Преследваната от закона цел е да се съхрани и защити доверието в обективността, безпристрастността и прозрачността при осъществяването на публична длъжност. Само възможността съществуващият частен интерес, безспорно установен в процесния случай, да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо, и като такова не следва да бъде допускано. В тази връзка е и съдебната практика, изразена в Решение № 1921 от 21.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 4812/2022 г., VI о., Решение № 8345 от 10.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3007/2023 г., VI о., Решение № 3110 от 14.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5264/2023 г., VI о. и др.

Предвид изложеното, съдът намира, че ангажираните допълнителни писмени доказателства по делото не променят направените правни изводи.

Безспорно установеното нарушение по чл. 74, във връзка с чл. 70, чл. 71 и чл. 72 от ЗПК, представлява и основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 113, ал. 1 от ЗПК посредством налагане на наказание „Глоба“ в размер на 5 000 лева. В настоящия случай жалбоподателят, в процесното му качество, е участвал в гласуването на решения № 14 по Протокол № 1/23.02.2023г. и Решение № 19 по Протокол № 1/15.02.2024г. в частен интерес, в нарушение на забраната по чл. 74, във връзка с чл. 70, във връзка с чл. 71 и чл. 72 от ЗПК, поради което и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за две нарушения с наложени глоби в минималния предвиден от законодателя размер от 5 000 лева, при съответно извършена преценка на характера и тежестта на нарушенията, личността на нарушителите и общественото въздействие на нарушенията.

Правилно със съответните оспорени части на решението на КПК, по отношение на жалбоподателя са реализирани и последиците от установения конфликт на интереси чрез отнемане в полза на държавата, на среднодневното възнаграждение, получено от деянието, породило конфликт на интереси, за датата на гласуването на всяко от решенията в частен интерес.

Относно възражението за нарушаване на принципите за съразмерност и пропорционалност по чл. 6 АПК, съдът намира, че в производството по чл. 89 и сл. ЗПК административният орган действа служебно, като при събрани доказателства за конфликт на интереси, като за него не е налице друга законова възможност, освен да го установи и санкционира. Доколкото целта на ЗПК съгласно чл. 2, т. 2 е да защити интересите на обществото чрез създаване на гаранции, че лицата, заемащи публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите на страната, то намесата на Комисията в случая е пропорционална на целта на закона. Принципът за пропорционалност е приложен и при определяне на санкциите, тъй като глобите са наложени в минималните предвидени размери.

Изложеното води на извод, че решението на КПК е постановено от компетентен орган, в законоустановената форма, в производство без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, основано в приложимия материален закон и съответно на неговата цел е законосъобразно, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи, като

същото се определи от съда с оглед фактическата и правна сложност на делото в размер на 200(двеста) лева за настоящата инстанция, на основание чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ.

На основание Закон за въвеждане на еврото в Република България Обн., ДВ, бр. 70 от 20.08.2024 г., изм. и доп., бр. 25 от 25.03.2025 г., в сила от 1.01.2025 г., изм., бр. 49 от 17.06.2025 г., изм. и доп., бр. 63 от 1.08.2025 г., в сила от 1.08.2025 г., бр. 65 от 8.08.2025 г. Б.. ред.: виж и РЕШЕНИЕ (ЕС) 2025/1407 НА СЪВЕТА от 8 юли 2025 година, в сила от 10.07.2025 г., относно приемането на еврото от Република България, считано от 1 януари 2026 г., определените разноски по делото следва да се превалутират в евро, като сумата от 200 лв. се равнява на 102,26 евро.

Ето защо, Административен съд - Пловдив, XIV състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на К. В. В., [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], против решение № РС-461-24-138 от 25.11.2024 г. на Комисията за противодействие на корупцията - София по производство КИ-233/ 17.06.2024г., с което по отношение на К. В., в качеството му на общински съветник, за участие в гласуването по протокол № 1/23.02.2023 г. е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, като е наложена глоба в размер на 5000 лева, отнета е в полза на държавата сума в размер на 204,89 лева, както и е установен конфликт на интереси по отношение на К. В., в качеството му на общински съветник, за участие в гласуването по протокол № 1/15.02.2024 г., като е наложена глоба в размер на 5000 лева и е отнета в полза на държавата сумата от 44,56 лева.

ОСЪЖДА К. В. В., [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], да заплати на Комисията за противодействие на корупцията, с административен адрес: [населено място], пл. „Света Неделя“ № 6, сумата в размер на 102,26 евро(сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му с препис за страните.

СЪДИЯ: